

انفاق في سبيل الله

Ketabton.com

ليكونونكي: عنایت الرحمن ثاقب

Mail:- inayatsaqib1@gmail.com

بسم الله الرحمن الرحيم

د روژي مياشت، د تلاوت مياشت، د قيام اليل او د رحمت، مغفرت او د اور نه د خلاصی مياشت سره سره د اتفاق فی سبيل الله (د الله ج په لاره کښي د مال خرچ) کولو مياشت هم ده.

الله ج په لاره کښي د مال لگول د اوچتی مرتبي نيکي ده. چی کوم ته په قران، حديثو، اصحابو واقعاتو، اسلامي تاريخ او زمونږ په اوسنی دور کښي عجيب او ناشنه مثالونه پيدا کيږي.

څوک چی په اخرت ايمان لري. د الله ج وعدي ريښتوني مني نو هغه به خپل مال د الله ج په لاره کښي د نه خرچ ولي ساتي! قران کښي الله ج فرمایي- الله ج لاره کښي د مال ورکړه د هغه دانی په شان ده کوم چی ۷ ځانگی وی او هر ځانگه کښي ۱۰۰ دانی وی. (البقره ۲:۲۶۱). نو که دغه مونږ جمع کړو ۷۰۰ دانی کيږي او د روژي په مبارکي مياشت کښي ۱۰ چنده کيږي نو ۷۰۰ له چی ۱۰ کښي ضرب ورکړو نو ۷۰۰۰ کيږی. خو مسله د الله ج په وعدو او پر هغه ايمان او د يقين ده.

يو روايات کښي راځي چی کله به د روژي مياشت راغله نو د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم سخاوت به څو چنده شوو. چی د هغي سخاوت نه به هر کس ته فايده رسیده. حضرت محمد صلی الله عليه وسلم به د روژي مياشت د الله ج په لاره کښي د مال د خرچ کولو مياشت جوړوله. الله ج يو کریم او غني ذات دی. هغي په خزانو کښي د هيڅ شي کمی نشته. الله ج د فرض په واپس کولو کښي د اخرت انتظار نه کوي. هغه په خپله لاره کښي د اخلاص واله دومره نازوي او دومره برکت ورکوی هغه اخلاص سره خرچ کوونکي به دی دنيا نه لار شي خو د هغي مال به د هغي کورنی هم خلاص نه کړي، او اخرت کښي به هم ثواب او اوچاتي مرتبي ورکړل شي. په دی حوالي سره د خور پیغمبر صلی الله عليه وسلم يو څو احاديث وړندي کوم.

حضرت ابو سعيد خدري رض نه روايت دي. چی پیغمبر صلی الله عليه وسلم فرمایي: انسان په خپل ژوند کښي هغه ۱ درهم بهتر دی د مرگ په وخت کښي د ۱۰۰ درهمو نه.

(ابودود)

حضرت ابوهريره رض نه روايت دي. چی يو سړي د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم نه پوښتنه وکړه. کومه صدقه د ټولو نه ډيره د اجر واله ده؟ حضرت محمد صلی الله عليه وسلم او فرمایل: هغه صدقه چی کوم وخت ته صحتمند بی، حريص بی، د تنگداسی خطر ه وي او د دولتمندی آرزو وي.

سوچ او فکر مه کوئ- کله چی مو ځنکدن وخت نيږدي شي او ساه مو مری ته راشي هغه وخت کښي بيا وايي - د فلاني دومره دي او د فلاني دومره دي حالانکي هغه دولت چی په حرامو لارو لکه رشوت، سود، قمار دي پيدا کړي وو اوس ستا نه دی وخته د فلاني شوی دي اوس هسي چغي وهی يو ورځ به درپسی خيرات وکړي هغه هم د سنتو خلاف بيا به دي هغه خوره بنځه، بچی او خپل خپلوان هم نه يادوي چی تانه به تاويده راتاويده. ای! غافله انسانه خپل راتلونکی ژوند لپاره تياري وکړه. خپل روزمره ژوند کښي د خپل ضرورياتو نه يو څه مال د الله ج په لاره کښي ورکړه او کله چی څوک د الله ج په نوم څه او غواړي نو همداسی ما تيريره د خپل حقيقي ژوند د تياری سوچ وکړه.

يو روايت کښي راځي چی حضرت ام سلمه رض ته چا يو څه غوښه هديه کړه. نبي صلی الله عليه وسلم غوښه ډيره خوښه وو، نو حضرت ام سلمه رض خپلی خادمی ته وويل دا غوښه محفوظ کيږده کيدایشي محمد صلی الله عليه وسلم تشریف راوړي، هغه دغه غوښه د کور په يو طاق کښي کيځوده، لږ وخت روسته يو سوالگير راغلي د کور دروزي نه بی اواز وکړه. صدقه ورکړی، الله ج به تاسو له برکت درکړي، د کور نه ورته جواب ورکړل شوو الله ج دی تاسی له برکت درکړي. نو سوالگير واپس لاره. دی کښي حضرت محمد صلی الله عليه وسلم تشریف راوړه او اویي فرمایل:

ام سلمه! ستاسره زما لپاره د خوراک څه شته؟ هغي اوپل هو، يا د الله پيغمبره! او خادمی ته یی وویل، لاره شه حضرت محمد صلی الله عليه وسلم له هغه غوښه راوړه، خادمه لاره هغه طاق کښی د یوی گټي نه علاوه هیڅ یی پیدا نه کړل.

محمد صلی الله عليه وسلم او فرمایل- ام سلمه رض تا چی غوښه سوالگیر ته ورنه کړه نو گټه تري جوړه شوله.

په خپل ضرورت باندي د سوالگیر ضرورت ته ترجیح ورکول یقیناً چی د صدقي لویه مرتبه ده. (محمد ص کور کښي چی داسي کيږي نو زمونږ کورونه کښي به خامخه کيږی). باید چی خپلو ضروریاتو سره سره د بل خیال هم وساتو، او د خپلو بچو او کړوسو فکر کولو سره سره باید د مظلومانو، کونډو، یتیمانو او غریبانانو خیال هم وساتوو. د الله ج وعدي مه هیروئ، په الله ج یقین وساتی الله ج به زمونږ او زمونږ د بچو خیال وساتي. که چیري مونږ داسی وکړو نو انشاء الله زمونږ کورنی او زمونږ ژوند کښي به هم خوشحالي او برکاتونه پیدا شی او په دعوي سره وایم چی انشاء الله اخرت کښي به هم الله ج هغه مقام راکوي چی د کومو وعدو الله ج او حضرت محمد صلی الله عليه وسلم یادوني کړي.... نو بیا ولي دومره بی غوري؟

یو روایت کښي راځي چی حضرت محمد صلی الله عليه وسلم فرمایلي: چی کله هم صدقي په مال کښي کمی نه دی کړي او معافي کولو د انسان په عزت کښي.

(مسلم)

سبحان الله! د بدلي ورکولو کوم انداز دي. د اوچاتو مرتابو ورکولو وعده چی د هغي هیڅ حد نشته، چی وړوکي کهجوره دغره برابر حسابوي. نو انسانه نور څه غواړي! عزت کښي دي اضافه کيږي نو نور څه غواړي! اکثره خلک دي وچی صدقه نه کوي چی مال به مي کم شي. لیکن محمد صلی الله عليه وسلم فرمایلي: صدقي کله هم مال کښي کمی نه دی کړي. تش په نوم مسلمانان بیا ولي اعتبار نه کوي.

حضرت انس رض نه روایت دي. چی پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمایي: صدقه د الله ج غضب لري کوي، او شرمیدونکی مرگ نه یی ساتي.

(ترمذی)

حضرت ابوذر غفاري رض وایي- زه د نبي صلی الله عليه وسلم په خدمت کښي حاضر شوم. هغه وخت کښي پيغمبر صلی الله عليه وسلم د کعبی سوري لاندي ناست وو. کله پيغمبر صلی الله عليه وسلم نظر پر ما ولگیده نو اويي فرمایلي: هغه خلک دی تباه او برباد شي. ما اوپل: زما مور او پلاره په تا قربان! کوم خلک دی تباه او برباد شي؟

پيغمبر صلی الله عليه وسلم او فرمایلي: هغه خلک دی تباه او برباد شي چی د ډیر دولتمندي باوجود د الله ج په لاره کښي خرچ نه کوي. کامیاب صرف هغه خلک دي، چی خپل مال مخامخ واله ته ورکړي، شاته واله ته ورکړي، بني طرف واله او چپ طرف واله خلکو ته ورکړي، د داسي مال خرچ واله خلک ډیر زیات کم دي.

(بخاري و مسلم)

مسلمان دولتمنده! داسي لگولو او خرچ کولو واله ولي نه جوړیږی چی د تباهی او بربادی نه وساتل شی.

حضرت ابومسعود رض انصاري نه روایت دي. چی یو سري کمر بند اوبڼه راوسته او عرض یی وکړه چی دا د جهاد لپاره فی سبیل الله وقف کړي.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چی قیمت په ورځ به دی بدله کینی ۷۰۰ اوښي درکړي شي چی کمر بندي به وي.

(ابودود)

دغه د ۷۰۰ چنده تصدیق--- او چی رمضان کینی ورکړي نو بیا خپله حساب وکړه چی څو چنده کیري.

الله ج چی کوم مال درکړي، د هغي لگول د الله ج په لاره کینی هدایت او تعلیمات الحمدالله ټولو ته معلوم دي، خو مسله د زره نه د مال محبت ایستلو ده. چی اصل مرض او د فساد سبب دي، او د دغي علاج انفاق (الله ج لاره کینی خرچ کول) دي.

دغه مال کینی د غریب او ناچرو حق دي، چی کله یی ورکړی، نو بیا احسان ما کوی، بلکي د غریب او مسکین ته د خپل حق رسیدل یی وگنی. ځکه چاته د احساناتو یادول د اجر او ثواب د ختمیدو یو ښه مجریه نسخه ده. احسان یادول خو لویه خبره ده باید احسان یادولو د سوري نه هم ځان لري وساتوو.

مال چیری خرچ کرو؟ د خپل اهل و عیال ضروریات پورا کول هم صدقه ده. په خپلو خپلوانو کینی څوک حاجتمند وي د هغي مدد کول، په گاونډ کینی څوک ضرورتمند وي خصوصاً که گاونډ کینی کونډي یا یتیمانان وي د هغوی اول حق دي باید د هغوی ضروریات پوره کړي شي، لکه د واده جائز ضروریات، قرض، علاج، تعلیم د ټول هغه حقیقي مسائل دي چی هر څوک ورته ورتیاء لري. که چیری دغه مسائل د الله ج د رضاء لپاره یی ورله حل کړی، نو یقیناً چی الله ج به دنیا او اخرت کینی کامیابي درکړي او الله ج به ستا هغه ضروریات پوره کړي چی ته یی ضرورت لري.

که خواوشاه کینی مو دین غالب نه وي نو د هغي د غالب کیدو لپاره کوشش او د وخت او صلاحیت سره خپل مال هم خرچ کرو. او کله حقیقي جهاد وي هغي کینی د ریښتوني مجاهدینو مدد او خپله هم حصه په کینی اخیستل پکار دی. د خپل چاپیریال د صفایي خیال ساتل هر کار دولت ته نه پرېښودل باید د خپلو کارونو څخه یو کار وگنوو.

سر لوري او کامیاب قومونه هغه دي، چی هر کار په خپلو متو ترسره کوي نه د چی د بل د اوگو بار شي. غلطی د هر چانه کیري باید مونږ تل یو بل د الله ج د رضاء لپاره معاف کرو، ځکه الله ج معاف کوونکو سره دي. د مسلمانانو تر منځ صلح وکړی او یو مسلمان ورور ته د تکلیف رسیدو نه ځانونه وساتی. نو بیا اوگوری چی ستاسی دغه تنگ، سترې، خفگانو او د شر نه ډک ژوند څنگه په خوشحالی او په سکون بدلیږي. خو چی اخلاص په کینی وي او د الله ج رضاء لپاره وي.

{ ومن الله توفيق }

نوټ:- د لوستلو نه روسته د ثواب په خاطر یی بل مسلمان ورور ته هدیه کړی.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**